

SÁU

43

SUẤT SƠN

Chết

Một chiều thứ bảy, tôi ghé qua chợ Cửu Long để đặt tờ Ánh-Sáng. Trên quầy báo có 1 sấp tờ quảng cáo về "Một nghĩa trang cho người Việt", có cả bức hình chụp khoảng đất dùng làm nghĩa trang, trông thở mộng và đẹp-muôn-chết-được. Tôi Chúa như sau đó, Linh-mục Đô-quang-Biên gọi điện thoại cho tôi hay về dự định lập một nghĩa trang cho người Việt do các Linh-mục, Đại-đức và một số ng: nấu đang đứng ra thành lập. Thật là một công việc hữu ích và cần thiết.

Cứ 100 người Việt ti-nan thì vắng khoảng 80 người có câu chuyện hãi hùng đê-kê, lại chuyen đi "thoát chết". Bây giờ tạm sống yên, chúng ta lại có thi giờ chuẩn bị hành trang cho chuyen đi cuối cùng vào cái chết. Đúng như Henri Bergson đã nói rằng: "Con người là con vật ý-thức được minh sẽ chết"

Ta ra đời để bước đến đến cái chết, Ta bước tới một cách vô tư nhẫn hạ hay khác - khaoi đau đớn. Cái chết đến với ta thỉnh-linh đến nỗi ta không kịp nhận ra nó hay ta phải chờ đợi như kẻ tử tội đến tung bước đến chỗ họ hình.

Cái chết châm dứt công lao sự-nghiệp, vinh-hoa phú-quí, lao-khổ buôn-thảm, hay bất cứ cái gì con người đang an-hưởng hay chịu đựng. Cái chết đem con người đến chỗ bình - đẳng trên ven.

"Khi nắp quan-tai đây lại, dù giásang hā-tiến, tân thân xíu đại hoàn không."

Sau ba thước đất lấp rồi, dấu Vulong - tướng Công-hầu, cái nghĩa ba sinh chẳng khác!"

Khanh Văn

Ta đã bước vào đời với chính tiếng khóc và những giọt nước mắt của ta. Đã rồi, ta tiến dần đến cái chết và được tiến đưa ra khỏi cuộc đời bằng tiếng khóc và những giọt nước mắt của người khác.

Cuộc đời con người có được điểm sanh

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tối,

ÁNH-SÁNG cho ánh sáng tối!"

Thi-thiên 119:105

cố định và ước vọng đặt điểm từ ở một khoảng cách bằng bốn vạn sáu ngàn ngày. Nhưng tiếc thay, điểm từ không cố định như lòng người ước muôn mà lại di động thất thường để cho

"Đời người như giac chiêm bao,
Nghìn xưa đã mấy ai nào trảm năm"

Tản Đà

Rồi với cuộc đời dài ngắn vô định, mỗi người tùy theo quan niêm sống mà cố sống. Bon, chen giữa chợ đời tìm chút danh vị, quyền thế, hoặc an phận thế thường, hay buông trôi vào lạc thú ăn chơi.

"Tôi muốn chơi cho thật mãn đài.
Đời chưa thật mãn tờ chưa thôi.
Chẳng hay đời tờ lâu hay chóng,
Dù chóng hay lâu tờ hãy chơi."

Tản Đà.

Dẫu sống cách nào đi nữa, thử hỏi đã mấy ai mãn nguyện về cuộc sống. Ngay như Tản Đà, Nguyễn Công Trứ lấy phong lưu cuộc sống làm cứu cánh thì cũng sa lầy vào vũng chán-chường, muôn quên luân cả cái hĩnh hài đời hubung thu.

Rượu thơ mình lại với mình,
Khỉ say quên cả cái hĩnh phū du.

Tản-Đà

Kiếp sau xin chờ lâm người,
Lần cây thông đứng giữa trời mà reo

Nguyễn Công Trứ

Cuộc đời đã ngắn, sâu-khổ lại nhiều, Đức Phật gọi đời là bể khổ "Nước mắt chúng sinh nhiều hơn nước biển" (Khê kinh) và con người đãnh phải chấp nhận cái cảnh khổ nan áy cho đến ngày nhám mắt tắt hơi với ước mong sau cái chết có cái gì khá hơn cuộc đời hiện tại. Freud nói: "Death is the door to a better life, the oldest, strongest and most insistent wish of mankind", "Cái chết là cửa ngõ đi vào một cuộc đời tốt đẹp hơn, đó là ước-vong xưa cũ tha thiết và cấp bách nhất của nhân loại."

Não ai hay, ước vọng đó đã thành sự thật. Cứu Chúa Jésus, con Thượng đế đã đến thế gian này 1977 năm nay, Ngài đã chịu chết trên thập tự giá để đến tôi cho loài người, đã sống lại, cách vinh hiển, và đã thắng thiên về trời để sấm sét cho loài người một chỗ tốt đẹp hơn cối đời này. Như lời Ngài phán: "Ta đã samsan cho các người một chỗ. Khi ta đã đi, và đã samsan cho các người một chỗ nỗi, ta sẽ trở

lai đem các người đi với ta, hâu cho ta ở đâu thi các người cũng ở đó" (Giăng 14:2,3)

Sa-lô-môn, vì vua khôn ngoan đã nhân định: "Ké sông biết mìn sè chết" (Truyện đạo 9:5) Cái biết này thật quan trọng. Biết sè chết để kịp lo sửa soạn cho cái chết. Lo một miếng đất gói thân xác, để cát bụi trả về với cát bụi chưa dủ. Phải lo một nơi cho linh hồn khi liá thân xác qua cái cửa sự chết bước vào một nơi phước hạnh.

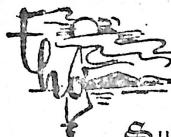
Trong Kinh thánh có ghi lại chuyện - tích về hai người ăn cướp cũng bị đóng đinh với Chúa Jésus trên đồi Gô-gô-tha. Hai người ăn cướp đã có cơ hội đổi diễn với Chúa Jésus vào những giờ phút sắp liá đời. Mottenham đã từ chối Ngài vì chỉ ước mong Ngài giải cứu thân xác thôi. Nhưng tên kia nhân biết Ngài qua là Đáng Cứu-thê. Linh-hồn anh ta hướng về Ngài và cầu xin sự giúp đỡ tha thứ của Ngài qua một lời cầu xin thành tâm: "Hỡi Jésus, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi." Đức Chúa Jésus đáp rằng: "Quả thật, ta nói cũng người hôm nay người sẽ ở với ta trong Ba-ra-đì." (Lu-ca 23:42,43)

Người ăn cướp này đã biết sửa soạn cho mình một chỗ trước khi liá đời bằng sự tiếp nhận Chúa Jésus làm Cứu Chúa.

Thưa quý vị, quý vị đã sửa soạn sẵn cho cái chết của mình chưa? quý vị đã có cơ hội đổi diễn với Chúa Jésus qua đời làm chứng của các Cơ-dốc-nhân, qua đài phát thanh, qua sách báo hoặc ngay khi quý vị đang đọc tờ Ánh Sáng này. Quý vị hãy bắt lấy cõi hồn, tin nhận Chúa Jésus làm Cứu Chúa của mình bằng một lời cầu nguyện đơn sơ như vậy: "Lạy Chúa Jésus, con nhân biết con là kẻ có tội, con xin tin-nhận Ngài làm Cứu Chúa của con, xin Chúa tha tội cho con và nhân con làm con của Ngài, xin giúp đỡ và dẫn dắt con trọn đời theo Ngài. Con cầu nguyện trong danh Cứu Chúa Jésus yêu dấu. A-men. Và như vậy, bên kia cánh cửa sự chết có Chúa Jésus yêu dấu đón tiếp quý vị vào nơi viễn phước.

Còn chúng ta là Cơ-đốc nhân "Biết mình sè chết" nên phải sống cho đáng sống. Sông không oán-hận, sông chẳng thù hận, sông vui trong nghịch cảnh (Thi-thiên 90:15) Sông để hoàn thành nhiệm vụ Chúa giao (Thi-thiên 90:16) Để khi bước qua cánh cửa sự chết, ta gặp được Chúa Jésus yêu dấu, nhìn Ngài mỉm cười và ôm ta trong cánh tay đã tung giang ra trên thập tự giá, vỗ vè ta bằng đôi tay còn in dấu đinh đóng xưa kia, với

lối ngọt ngào phán bảo ta: "Hỡi đây xó ngay lai nhứng tin kia, được lâm. Hãy đến hưởng sự vui-mừng của Chúa ngài." (Mati-ơ 25:23)

SỰ NHƠN TƯ CỦA THIÊN PHU

Chúa là Đáng nhơn tú, cao quý la,
Ngài dựng nên trái đất với muôn loài,
Biết lòng người, chẳng thiêu sót một ai,
Còn thay được nhũng tam-tú y-tưởng.

Biết thay cả, nhưng yêu thương, rông lương,
Luôn bao dung cho nhũng kẻ lạc lối,
Cũng có người suy tưởng hoặc hiếu nhâm:
Ngài nghiêm khắc và chức chờ đoán phạt.

Chúa thương người đêm ngày rời nước mắt,
Vì con người tội lỗi, qua xâu xa,
Chối bỏ Ngài, thở hỉnh-tưởng, tâ ma,
Không vâng giữ điều răn, lời Kinh-thánh.

Ngài phải bỏ ngôi Trời liê Thiên cảnh,
Xuống trần gian, chịu chết thê chung sah,
Chân chờ chí chẳng tìm đạo Tin-Lanh,
Đặng nấp dưới cảnh toàn năng Thiên-phụ.

Nguyễn Ngọc Diệp

Chung tôi đã gửi Kinh thánh đến (tiếp theo)

21. Tà vân Tu' - Denver, CO
22. Nguyễn duy Tân - Lake Charles, LA
23. Sầm-nai-Thêm - San Francisco, CA
24. Định thi Nguyệt Ánh - Little Rock, ARK
25. Đô vân Nghị - Oklahoma City, OK

XIN GIÚP CHUNG TÔI

Khi quý vị thay đổi địa chỉ, xin vui lòng báo về cho chúng tôi biết, như vậy quý vị sẽ nhận được tờ Ánh-sáng liên tục, và chúng tôi khỏi phải trả 25c bưu phí cho mỗi tờ bị trả lại.

Chân thành cảm ơn quý vị.
